

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Tactus & his similia inter sponsos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

CAPUT IV.

§. I. De Incestu.

1. **I**N Methodo exp. Conf. lib. 2. cap. 7. §. 7. sic habes: Non est dubium incestum esse speciem luxuriae explicandum in Confessione, quia cum consanguineis, vel Affinibus, contra Castitatem, sive per copulam, sive etiam per oscula, tactusque impudicos, &c. peccatur: nam propterea ita communiter definitur: *Est peccatum luxuria, quod committitur cum persona coniuncta.*

Sed quaestio, an incestus cum Consanguineis differat ab incestu cum Affinibus? & rursus, An incestus cum aliis ex praedictis in uno gradu usque ad quartum (nam in aliis à quarto est simplex fornicatio) differat specie ab incestu in alio? v.g. peccata cum Matre, cum Filia, cum Sorore, cum Nepote, cum Consobrina, sive Consanguineis, sive Affinibus, differunt inter se specie, itaut in Confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus? An verò, si quis cum aliqua ex dictis peccavit, etiam fuisset Mater, satis explicet, dicendo, *Incestum commisi*? Quid de peccante cum coniunctis spiritualiter idest, ex Baptismo, vel Confirmatione, & de coniunctis legaliter, idest, ex Adoptione?

Tribus dictis haec, quae satis confusa propter opinionum varietatem, apud Autores sunt; breviter, distincteque ex meo instituto expeditur.

2. Dico probabile esse, nec Consanguinitatem, ab Affinitate. (Ita Sanch. Thom. 2. 2. quaest. 1. §. 9. & Caiet. ibid.) nec unum gradum ex his differre specie ab aliis: Ita Filius, in 1. part. lib. 5. cap. 12. num. 9. uterque apud Dian. part. 1. tract. 7. resolut. 31. Vnde licet sine dubio gravius sit contra unum gradum delinquere, v.g. contra primum cum Matre, quam contra alium; v.g. cum Consobrina; tamen, quia non mutatur species, puto non esse ea speciatim ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modò, levior modò gravior) nempe contra reverentiam debitam coniunctis. Quod autem id oriatur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios etiam secundo; interdum verò ex præcepto Ecclesiae, ut in cæteris, & maxime in gradibus Affinitatis, nihil specie diversum ex hoc necessarium inferitur: nam præceptum superioris, cum aliquid præcipit, ponit materiam præceptam in ea specie virtutis, ratione cuius illud præcipit: nunc autem Ecclesia abstinentiam ab illis congressibus præcipit, propter eandem reverentiam coniunctis debitam. Quod deinde gradus ipsi non mutant speciem, inde probatur: quia hi nihil aliud inferunt, nisi maiorem, vel minorem coniunctionem: magis autem, & minus non variant speciem, etiam in hac re nostra morali, nisi aliunde probeur esse contra particularem virtutem, vel particulariter contra diversum rectæ rationis dictamen. Id quod hic, quamvis multi probabiliter invenire satagant; nihilominus alij probabiliter item non inveniri posse contendunt.

Dices. Afferimus hic numero 2. ex probabilissima plurium sententia, turpem coniunctionem cum consanguineis non afferre diversitatem specificam necessarium in Confessione explicandam, ut diversam ab alia coniunctione strictioris consanguinei; quia licet gravius sit contra unum gradum, v.g. contra primum cum Matre, quam contra alium, v.g. cum Consobrina delinquere; tamen magis, & minus speciem incestus diversam non constituit. Ergo idem Afferere debemus in Methodo Confess. lib. 2. cap. 5. §. 2. & 2. in iniuriis

38. Verum, delectationes morose, aspectus partium honestatum, turpiloquia, & similia, quæ supra diximus non esse mortalia: si sunt à conjugatis sine periculo pollutionis; erunt mortalia pro isdem conjugatis, si in illis prævideatur pollutio, licet non intendatur. Ratio est, quia in his num. prædictis dictis, nulla apparet causa excusans; neque enim hæc sunt signa liciti amoris, perinde ac si ea, quæ num. præced. dicuntur. Quod si causa excusans adesset, dic non esse culpam; sicuti de tactibus partium in honestatam dictum est modò num. 55. fin. de Marito, Medico, &c.

39. Hinc tertio, licet si impudicè se ipsum committat, aspiciatque modo dicto n. 45. non sit ex probabili opinione reus peccati mortalis, quando non adest periculum pollutionis: tamen quando illud adest, atque illud prævidet, reus erit; quia nulla causa est in eiusmodi proprio tactu, vel aspectu excusata.

60. Illud hic denique nota cum Sanch. loc. cit. n. 41. Licet paulò ante num. 53. dixerimus, & infra iterum dicimus, solutos peccata mortaliter, si per tactum, vel aspectum, solummodo peccata mortalia, quæ cogitationes de copula, dent causam distillationis, & commotionis spirituum generationis; quarum naturam numero eodem explicavimus: conjugati excusantur à mortali, quia eiusmodi distillatio, & commotio, non affert grave damnum generationi in conjugatis; & ex alio capite delectationis ex illis insurgenti assenti, non est in isdem mortale. Eiusmodi enim turpes delectationes, præter effusionem seminis extra, non sunt conjugatis cum tanto rigore prohibita, ne nimis onerosus sit status maritalis, si in tanta occasione præsentis uxoris, & solis insciptis desiderio, ab illis se abstinere sub mortali obligentur. An conjugatis liceant delectationes ex cogitationibus morosis, dicam lib. 10. v. verius

Tactus, & his simili inter Sponsos

61. Sponsus de futuro valde probabiliter sine peccato licet quædam amoris signa, qualia sunt oscula; tactus, aspectusque pudici, ac locutiones amatoriae, etiam propter delectationem in illis residentem, sed sine periculo pollutionis, vel consensu in illam, vel in copulam: At nullo modo impudici. Ita Thom. Sanchez lib. 9. matr. 4. §. 4. n. 46. Fagundez, in præced. det. 9. cap. 5. n. 1. citans Caiet. Med. Val. aliisque. Ratio est, quia sponsi videntur ad illa pudica ius consecuti esse ex Sponsalitiis; quo ea non ad impudica, quia hæc ordinantur proximè ad copulam, quæ non est licita, nisi Sponsus de presenti; hoc est, copulatis Matrimonio saltem rato. Nam excusationem invenio in Sponsos eas actiones pudicas exercentes cum pollutionis periculo prævisio, sed non intellexit, & sine periculo consensu in illam; nam si in occasione esset, ut inurbanus haberetur, si ab illis abstinere posset; posset eas usurpare, quia iam adest rationabilis excusatio.

62. Inter eos, qui sibi vel sponsalia promiserunt, vel invalide ea celebrant, vel sub conditione, si exorata, v.g. fuerit à Pontifice dispensatio impedimenti dirimentis, vel quid simile, nec prædicta quidem pudica amoris signa sunt licita. Ita Thom. Sanchez lib. 5. matrim. 4. §. 4. num. 38. Fagundez, loc. cit. num. 6. citans eundem Sanchez, Sotom. & Gurtierrez, aliisque plures nullo contradicente, apud Dianam part. 4. tract. 4. resolut. 131. Ratio est manifesta, quia hæc conceduntur Sponsis; sed hi antequam impleatur conditio non sunt Sponsi, sed erunt: ergo, &c.

An Sponsus liceat delectatio in cogitationibus morosis; decernendum spondeo lib. 10. capite 4. Vbi etiam, an Viduis, &c.

Tactus & his similia inter Solutos, Remissive

63. De iis inferius agetur commodius separatim cap. 8. §. 2.